

تجاوز چندین ساله، غرب دستور توقف بحران اوکراین را سرعت می‌دهد اما راجع به بقیه تجاوزهایی که صورت گرفته، ده سال شما جنگ در سوریه را داشتید، چه بی‌خانمان‌هایی که صورت گرفت و چه کشتارهایی که اتفاق افتاد.

غرب دچار این داستان بود و شورای حقوق بشر سازمان ملل و شورای امنیت و تمام کسانی که الان سخنگوی غرب شده‌اند، اینها چرا مطرح نکردند و چرا متوقف نکردند و چرا وارد صحنه نشدند. چرا با این فوریت و قاطعیتی که الان دارند اظهارنظر می‌کنند انجام نشد و الان می‌بینید که دبیرکل ناتو چقدر صحبت از بحث‌های انسان‌دوستانه می‌کند. بحث تجاوز را مطرح می‌کند. شما اگر بحث تجاوز را دارید، حمله به خاک هر کشوری تجاوز است. چرا سعودی‌ها در بحث یمن که شش سال است و در سال هفتم به سر می‌برند و شما با ریختن خون یک کودک اوکراینی ناراحت می‌شوید که بحق هم هست، ولی میلیون‌ها کودک و زن و بچه در یمن در شرایط وخیم غذایی و بیماری بخصوص در بحث بیماری کرونا و مسائل مختلف قرار داشتند. کجا بودند سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشر و سازمان‌های صلح‌دوستانه و بشردوستانه و سازمان‌های داوطلبانه خیریه و همه این سازمان‌ها.

پس ما اینجا متوجه می‌شویم که این استانداردهای دوگانه و چندگانه که ما خودمان قربانی هستیم، یعنی ما امروز یک تروریسم بین‌المللی از سوی غرب داریم که این تروریسم را باید محکوم کنیم و اجازه ندهیم این تروریسم خودش را در قالب یک قیافه مظلومانه معرفی و فقط بخشی از دنیا را به‌عنوان حقوق بشر تلقی کند و ما خودمان را قربانی می‌دانیم. زمانی که حاج قاسم ما در آن تروریسم دولتی شهید شد چرا کسی بیانیه نداد؟ چرا کسی محکوم نکرد.

ما باید با هوشمندی و رفتار دیپلماتیک، بخصوص اینکه ما با روس‌ها این روزها داریم روابط راهبردی انجام می‌دهیم. ما با روس‌ها در لایه‌های همسایگی خودمان با چینی‌ها امروز به سمتی می‌رویم که داریم سبد دیپلماسی خودمان را توسعه می‌دهیم. ما نگران وضعیت دنیا هستیم، اما مهم‌تر از همه نگران وضعیت منطقه خودمان و روابطمان با همسایگانمان هستیم و ما باید بتوانیم روابط خودمان را با همسایگانمان با حفظ اصولی که داریم تنظیم کنیم. اجازه ندهیم که در اوکراین کشتار صورت بگیرد، خونریزی صورت بگیرد و بی‌خانمانی صورت بگیرد همه اینها را ما به لحاظ انسانی سهیم هستیم، اما از طرف دیگر در بحث‌های دیپلماتیک

یکی از بحث‌های مهم امروز این است که امریکایی‌ها پای متحدانشان و شرکایشان در دنیا نمی‌ایستند. اتفاقاً این جمهوری اسلامی ایران بود که در سوریه ایستاد و این روسیه است که در حوزه نفوذ خودش می‌ایستد و هزینه آن را هم می‌دهد. ولی غرب و نظام لیبرال دموکراسی غرب که براساس یک منفعت‌گرایی بنا شده، صرفاً تا جایی با شماست که برایش سود داشته باشد

خودمان هم متوجه هستیم که ما بخش‌هایی از اینها را باید در مسائل چندجانبه و دوجانبه خودمان لحاظ کنیم و همه کشورها دارند این کار را انجام می‌دهند و لحاظ می‌کنند. ممکن است دیگران نسبتی با این اصول انسانی اصلاً ایجاد نکنند اما ما نسبت‌مان با اصول انسانی هم کاملاً مشخص است و همان طور که رهبری فرمودند ما از جنگ در اوکراین اصلاً خوشحال نیستیم و ما جنگ در اوکراین به لحاظ معادلات ژئوپلیتیکی و رقابت و نفوذ را اصلاً نمی‌پسندیم و اینها را خلاف مسائل انسانی و اسلامی می‌دانیم و بارها و بارها بر این تأکید کرده‌ایم، یعنی سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در بحران‌های مختلف بین‌الملل خوشایند کشورها عمل نکرده و اتفاقاً آنچه که امروز اقتدارآفرین است و آنچه موجب عزت ما است، این است که ما روی اصول انسانی خودمان ایستاده‌ایم و حتی حماس بوده که شاید ما قربایت مذهبی نداشتیم، ولی چون در مقابل ظالم ایستاده ما از آنها حمایت کرده‌ایم. ما تحلیل‌های انسانی خودمان را داریم و حساس هستیم، اما تحلیل‌های سیاسی و ژئوپلیتیک راجع به آن منطقه دارد صورت می‌گیرد

کما اینکه راجع به کریمه هم صورت گرفت.

یکی از بحث‌های مهم امروز این است که امریکایی‌ها پای متحدانشان و شرکایشان در دنیا نمی‌ایستند. اتفاقاً این جمهوری اسلامی ایران بود که در سوریه ایستاد و این روسیه است که در حوزه نفوذ خودش می‌ایستد و هزینه آن را هم می‌دهد ولی غرب و نظام لیبرال دموکراسی غرب که براساس یک منفعت‌گرایی و یک اصالت منافع و یک ابزارگرایی و یک عقلانیت ابزاری بنا شده، صرفاً تا جایی با شماست که برایش سود داشته باشد و همین که قرار باشد جایی هزینه بدهد، دیگر سمت شما را خالی خواهد کرد و این خودش نمونه‌ای از افول نظام لیبرال دموکراسی است که روس‌ها به جدیت پای آن ایستاده‌اند. ما فارغ از اینکه بحث ارزشی کنیم، این گونه ایستادن این کشور در مقابل همسایه‌های خودش، نسبت به چیزی که فکر می‌کند حقش است شایسته تحسین است. می‌ایستد و منافع خودش را هم می‌گیرد و هزینه‌اش را هم می‌دهد و جلو می‌رود اما همین کار توسط غرب صورت نمی‌گیرد.

غرب در گرجستان چراغ سبز نشان داد و وقتی روسیه حمله کرد کنار کشید. فقط به محکومیت رسانه‌ای اکتفا کرد. در مورد اوکراین خیلی جالب است که شما مطالب غرب، روزنامه‌ها و رسانه‌ها و اظهارنظرهای ناتو و غرب و امریکا را قبل از بحران اوکراین یعنی قبل از حمله روسیه به اوکراین با بعد از حمله روسیه به اوکراین مقایسه کنید. این نشان می‌دهد که این نظام از اینجا به بعد پای اوکراین نخواهد ایستاد. همان طور که زلنسکی مجبور شد بگوید این حمله به اروپاست، این حمله به جهان است و این حمله به امنیت است و گفت شما پای ما اگر نایستید، به سراغ شما هم خواهند آمد. این جمله زلنسکی بود که کاملاً این را می‌فهمد و ممکن است در آینده سیاستمدارانی در اوکراین سر کار بیایند که متوجه بشوند باید با روسیه کار کنند، یعنی چاره‌ای جز کار با روسیه ندارد و حتی ممکن است خودشان مایل باشند به طرف روسیه بروند. ما باید این مسائل سیاسی داخلی و هویتی که الان بین روسیه و اوکراین وجود دارد، چون کی یف را روس‌ها از آن خودشان می‌دانند. وقتی تاریخ خودشان را شروع می‌کنند از کی یف شروع می‌کنند و اینها مسائلی است که به خودشان مربوط است و در تاریخ سیاسی چندین هزارساله خودشان باید اینها را جست‌وجو کنیم و ما حق سرنوشت را به خودشان واگذار می‌کنیم که انجام بدهند.